

Pozdní doba římská: Romulus a Rémus ze Zubří

Památky na pozdní dobu římskou máme ve zvyku hledat spíše ve Středomoří, nanejvýš ještě tak v jižních oblastech naší země. Soubor římských mincí ze soukromé sbírky pánů Františka a Václava Němce ze Zubří nám však ukazuje, že ani Valašsko nestálo ve 4. století mimo evropské dění. V této době, přibližně dvě století před příchodem prvních slovanských kmenů, obývaly naše území skupinky Germánů promíšené snad i s posledními zbytky dožívajícího keltského obyvatelstva. Kontakty těchto barbarů s vyspělým (i když po-

malu odeznívajícím) antickým světem nabývaly různých podob, z nichž války a obchod patřily k těm nejběžnějším. Právě s obchodním ruchem můžeme dát do souvislosti nálezy římských mincí, pocházející z oblasti Moravské brány a bezprostředního okolí (Starý Jičín, Kopřivnice, Příbor, Hukvaldy, Frýdecko-Místecko). Mince ze Zubří leží poněkud překvapivě mimo tento

„hlavní tah“ na sever. Dokazují, že údolí Rožnovské Bečvy nebylo zcela pusté ani v této temné etapě našich dějin. Relativně nejhojnější ze zuberského souboru jsou mince císaře Konstantina I. Velikého (vládl v letech 307-337). Byl to energický panovník, který byl pro svůj vstřícný postoj ke křesťanství později prohlášen za svatého. Takzvaný edikt milánský z roku 313 zrovnoprávnil

křesťany s vyznavači jiných náboženství. (Na aureole mu neubrala nic ani jeho tvrdost při likvidaci svých skutečných či domnělých protivníků, včetně jeho tchána, švagrů, syna a vlastní manželky). Na fotografii vidíme pamětní minci, kterou nechal razit Konstantin a jeho (přeživší) synové v letech 330-346. Na reverzu je známý výjev vlčice kojící dvojčata Romula a Réma, polobožských dvojčat a zakladatelů „věčného města“ Říma. Nad nimi svítí dvě hvězdy, odkazující na nebeské bližence Castora a Polluxe. Mnoho příběhů spočívá v několika mincích.

*Mgr. Eva Čermáková, Ph.D.
archeoložka, Muzeum Valašské Meziříčí*

foto: autorka

Obr. Bronzová mince s motivem vlčice kojící Romula a Réma (ze sbírky V. Němce).